

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Dela Reuniune.

CONVOACARE

„Reuniunea Economică din Orăștie“ își va ținea Luni în 3 Iunie n. (21 Maiu v.) adică a doua zi de Rusalii

I-a adunare generală ordinară
la oarele 2 d. a. în comuna Romos, după următorul program:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Raportul comitetului Reuniunii pe periodul de timp detu inactivarea ei până la finea anului 1900.
3. Raportul cassarului despre starea averii Reuniunii.
4. Budget de anul 1901.
5. Anunțarea și desfășurarea programului expoziției de vite hotărâte a se ținea, cu o eventuală prelegere asupra însemnătății finerii vitelor.
6. Intregirea comitetului.
7. O prelegere economică.
8. Distribuirea premiilor puse de reuniune pentru altoi în 1900.
9. Eventuale propuneri.
10. Esmiterea alor 2 membrii pentru verificarea protocolului.
11. Închiderea adunării.

Toți membrii și binevoitorii acestei Reuniuni Economice sunt prin aceasta cu toată dragostea poștiți a lua parte la I-a ei adunare generală.

Experiența unui an de zile va fi dat privilegiu celor cu interes pentru promovarea economică a poporului nostru, să aște poate idei nouă și fericite, cari ar fi a se pune în lucrare prin Reuniune în scopul promovării economice a poporului, și adunarea generală dă un bun privilegiu tuturor a veni și a-și expune ideile în formă de propuneri, și a stărui pentru ele în cercuri mai largi.

Din ședința dela 11 Maiu n. a comitetului „Reuniunii Economice în Orăștie“.

Dr. Ioan Mihu
președinte.

Ioan Moța
secretar.

Ședința comitetului.

Sâmbătă în 11 Maiu n. Comitetul Reuniunii noastre economice a ținut ședință sub președința dlui Dr. I. Mihu. Au fost prezenți dnii A. P. Barcianu, N. Vlad, N. Andrei, D. David, N. Mihăilă, D. Rob, V. Orbonaș și secretarul I. Moța.

Secretarul a raportat despre împărțirea celor 800 altoi cumpărate dela Geoagiu. Raportul s'a luat la cunoștință hotărându-se, ca cei-ce au luat altoi peste numărul ce le competea ca membri, au să le plătească cu câte 30 bani firul.

În Iunie se va înainta cerere nouă la ministru, ca să dea Reuniunii și în toamnă un rënd de altoi pentru a le împărți între membrii sei.

Se va înainta reprezentanței orașului o rugare, să pună Reuniunii la dispoziție câteva jugere de pământ drept școală de pomi, în cari să se cultive altoi alese, servindu-se membrilor Reuniunii și lățind și prin aceasta pomăritul, care nu e destul de îmbrățișat de poporul nostru, precum ar vrednici.

S'au prezentat socotelile asupra averii Reuniunii pe a. 1900 și au lost predate unei comisii (dnii A. P. Barcianu, D. David și Nic. Mihăilă), care se le revidieze și să raporteze în o ședință apropiată.

S'a hotărât ca adunarea generală a Reuniunii să se țină în Romos, la 3 Iuniu n. c. a doua zi de Rusalii și s'a stabilit programul ei.

S'a prezentat hârtia mai nouă venită dela meseriașii români din Orăștie, prin care roagă comitetul să inactiveze secția industrială a Reuniunii, căreia voesc a-i da viață mai activă meseriașii nostri. Cererea e primită cu plăcere de comitet, având meseriașii a intra ca membrii la Reuniune și apoi reuniunea le lasă toată libertatea de desvoltare mult-puțin autonomă, pe cât o permit aceasta statutele Reuniunii (§. 2 lit. k. l., și §. 21). Comitetul institue o secție proprie a meseriașilor, primind în sec-

ție (un fel de subcomitet) pe membri propuși de meseriași și având a participa la desbaterile secției economul Reuniunii C. Baicu, ca delegat al comitetului Reuniunii. Despre hotărârile secției se va lua protocol, care se va transpune îndată Comitetului Reuniunii.

Comitetul a însărcinat pe secretarul Reuniunii Ioan Moța, a subscrie pe viitor foaia »Bunul Econom« și ca editor și ca redactor.

Expoziția de vite.

Institutul de credit și economii »Ardeleana« din Orăștie, a pus în anul trecut la dispoziția »Reuniunii Economice« din Orăștie suma de 200 cor. cu menirea, ca acei bani să fie împărțiți de Reuniune ca premii la o eventuală expoziție de vite ce s'ar arangea prin Reuniune aici.

În ședința sa dela 11 Maiu n. comitetul »Reuniunii Economice« a hotărât să țină întâia expoziție de vite la Orăștie, în ziua ce se va fixa în adunarea generală.

La expoziție vor fi admise vitele din Orăștie și din toate comunele vecine. Un comitet special va pune la cale toate, pentru nimerita arangere și reușită a expoziției.

Pentru azi atragem numai luarea aminte a economilor nostri din loc și din jur asupra acestei hotărâri, rugându-i a se gândi încă de pe acum la acest lucru și a se hotărî pentru participare. În cele 4—5 săptămâni cât mai sunt până la expoziție, se pot face multumitoare îngrijiri și pregătiri ca să se arate ce poate și poporul nostru de aici în prețiosul ram economic al finerii vitelor.

În numărul viitori ai acestei foi se va începe publicarea programului amănunțit al expoziției. Și până atunci însă, inteligența noastră de prin sate și cetățile buni ai acestei foi, să dea de veste economilor de vite, ca să se știe îngrijă.

Să vor împărți mai multe premii în bani economilor cari vor arăta că în vite de soiu mai curat și le știu griji mai bine.

Comitetul Reuniunii.

**Pentru
Masa studenților
dela gimnasiul român din Brad.**

Am publicat în »Bunul Econom« apelul pe care comisia administrativă a Mesei studenților dela gimnasiul nostru român din Brad, dnii G. Părău, dir., Dr. P. Opreșă, V. Boneu și Dr. Radu, profesori, l'au adresat cătră public, cum și normativul fondului acelei mese. Revenim azi asupra rugării profesorilor nostri dela acel gimnasiu, stăruiind pe lângă oamenii nostri cu dare de mână, să binevoiască a da din toate puterile lor sprigin acestei instituțiuni de binefacere. Fondul are să crească până la suma de 10.000 cor. și atunci să va pune în aplicare, dând prânz gratuit studenților sîrguincioși dar', lipsiți, făcându-le zilele de studiu mai dulci și hrînind prin asta dragostea lor pentru școală, pentru acea școală, a căror spriginitori ajută în chip așa uman pe fiii buni și sîrguincioși.

Cu bucurie am văzut, că publicul nostru a răspuns apelurilor ce i-s'au făcut, trimițînd frumusele sume pentru creșterea fondului, dar' trebuie recunoscut, încă nu în măsura în care aceasta

FOIȚĂ

INDURARE

— NOVELĂ —

Dedic aceste triste amintiri din copilărie, păranului nostru, ca semn de recunoștință și de dragoste nemăsurată de fiu.

...— Irino fa! te aștept deseară în fundu grădinii... Să vii! Măne plec cu răcruții.

— Viu... Da pe unde ai intrat în ogradă, George?

— Am sărit gardu prin fundu grădinii.

— Vorbește mai încet să nu te audă mama din casă.

— Nu stau mult, Irino;... mă grăbesc; am treabă; am venit numai să te întreb ceva.

— Ce-i?

ar fi de lipsă. Să sperăm că colectările și trimiterile vor urma și mai repede și în măsură și mai frumoasă.

Din *Orăștie*, pe lângă contribuiriile deja făcute mai anii trecuți pentru fondul »Convictului« contopit acum în cel al »Mesei studenților«, s'au făcut estan contribuiri nouă pentru Masa studenților: A contribuit »Ardeleana« cu suma de 100 cor., Dr. I. Mihu 50 cor., red. »Activitatea« 50 cor. = 200 cor.,

— ear' pe lista trimisă parochului *Ioan Moța* au contribuit zilele astea: D-na Victoria Dr. Erdélyi n. Bardosy 20 cor., Dr. Stefan Erdélyi 20 cor., Dr. Romul Dobo 5 coroane, Dr. Ioan Pop 5 cor., Ioan I. Vulcu 10 cor., Iosif Orbonaș 5 cor., N. Vlad 20 cor., D. David 5 cor., Sim. Vlad 5 cor., Petru Belei 3 cor., Ioan Moța 5 cor., Valer Orbonaș 5 cor., Iuliu Florea 3 cor., Petru Barițiu 3 cor., Ioachim Muntean 2 cor., Vas. N. Bidu 2 cor., Simion Corvin 2 cor., Eftimie Costescu 2 cor., Cornel Popescu 2 cor., Petru Lula 2 cor. și N. Opincariu 2 cor. *Total: 130 cor.*

Nota: Lista stă deschisă. Cei-ce ar dori a contribui încă, se pot înscrie!

INDRUMAREA PE CĂI NOUE

II.

În țeri în cari poporul e sincer ajutorat de guvernele sale întru propășirea sa, se vede peste tot locul, că puterile muncitoare se împart pe deose-

...— Da ce, Irino, tată-tău s'a băgat la curte?

L'am văzut, ducându-se cu grecu la Galați. Să-l fi văzut cum se fudulea în haine de vizitiu!

— Ei da! Și mama s'a sfădit cu el, că de-acu toată greutatea câmpului o se cadă pe spetele ei și ale mele.

— Da-i adevărat, Irino, că și tu vrei să...?

Iasă mama din casă,... fugi!

— Da să vii!

Irina îi făcu semn din mână și din cap că: da! Să auzi o pârăitură de gard și o săritură peste șanțu din afara gardului. George se depărta, furișindu-se și cotind printre vitele, cari se întorceau a lene dela păscut.

Mama Zoița se arată în pragul ușii din afară.

— Da par'că auziiu vorbă?... Cine-a fost, Irino?

bite cărări; unele, cele mai multe, iau și aci căile agriculturii (lucrării pământului) cu ramurile sale, dar' și aci povățuiți fiind de multe Reuniuni, de multe scrieri și toi economice, și de conducătorii nemijlociți, oamenii urcă tot mai sus pe cărarea economiei *raționale*, adevă pe calea lucrării după povețele științei; alt rënd de puteri muncitoare apoi, pornesc în măsură mult mai mare ca la noi, pe calea industriilor, meseriilor și a comerțului.

Indeosebi *comerțul și industriile* înfloresc azi foarte puternic în state cu guverne înțelepte, și poporul în aceste state își îndrumă fiii tot mai mult nu numai spre agricultură sau spre carierele intelectuale, ci și pe ale *industriilor și comerțului*.

Să nu cercăm pilde prin statele cele mari și puternice, cu comerțu și industrii de veacuri, că acolo ceea-ce vedem ne pare așa de natural, că par'că altfel nici n'ar fi fost vre-odată, și nici nu s'ar putea; nici se ne pilduim cu marele comerțu al Angliei, Franciei, Italiei, etc., țeri cu țermii spălați de mare, căci iarăși ne va părea prea natural că acolo așa se fie; nici cu puternicile industrii ale Germaniei, Angliei, Franciei, Austriei; nici se cităm pilda unor popoare cari par'că prin naștere, prin temperament, prin toată firea lor sunt comerciale și industriale, ci se ne uităm cum se îndrumă în această privință popoare simile nouă, sau chiar poporul frate, din România, carne din-

— Nimeni, mamă. Ionel ciobănelul se întorcea cu caprele dela păscut și l'am întrebat dacă vine și capra noastră.

Să făcu un moment tăcere.

...— Uite, mamă; ear' se'norează. De câte-ori a fost vreme rea, din partea ceea veneau norii. Vezi?... De colo, de după dealu din față, în dreptul curții boerești.

Mama Zoița, răzimată de stilpu din capetu prispei, privește, dusă pe gânduri, înspre partea în care-i arată Irina.

— Așa-i, fată-hăi. Par'că s'a schimbat lumea. Par'că era altfel, mai bine, pe vremea când eram și eu de sama ta!... Da acu, nici nu-i vara vară, nici iarna iarnă! Ia niște păcate! Tot satu muncim în sac. Par'că-i un făcut! Nu știu... Mi-aduc aminte că altă dată, pe vremea asta, era culesul păpușoilor; și ce veselie mai era!

tr'o carne și sânge dintr'un sânge, popor zis »eminentemente agricol« ca și noi.

Ce fac frații noștri »agricoli« de când D-zeu le-a ajutat să-și fie stăpâni pe soarte? Să dedau și azi numai și numai cu agricultura, lăsând negoțul și industriile țerii, ca în trecut, numai Grecilor, Jidanilor, Bulgarilor, ear' lucrurile de industrie primindu-le asemenea din mâni străine sau din țerile vecine, ca odinioară?

Nu! Conducătorii înțelepți ai țerii au închis, prin 1881, granițele pentru negoțul cel mare cu produse industriale a țerilor vecine, îndeosebi a Austriei-Ungariei, și prin asta au silit țara a-și coperi trebuințele dela așezămintele comerciale și industriale proprii, ear' acestora le-a dat astfel o putere până aci neavută de a se desvolta, și urmarea a fost, că Românii s'au înmulțit tare în comerț și în stabilimentele industriale, și de unde la început lucrătorii în acele stabilimente erau aproape toți străini aduși din alte țeri, mai ales Nemți, azi, după vre-o 20 ani, peste tot locul numărul lucrătorilor români s'a urcat în chip îmbucurător. Nainte de închiderea granițelor înspre noi, România nu avea fabrici în țară aproape de loc, azi are numai pentru industriile textile 18 fabrici mari, afară de multe altele mai mici. Au mers în țară mulți fabricanți străini și ne-aflând acolo lucrători de specialitate (învęțați în meseriile cutari), și-au umplut fabricile cu lucrători streini. Azi și între lucrătorii măestri (specialiști)

Iacă intrăm în toamnă și păpușoii n'au dat nici în ținte. De ai noștri, nici nu mai tragem nădejde; ia niște chircituri. De ne-am alege măcar cu hlujanii pentru vite

Ce-o fi?... nu știu și pace!...

Irina, ascultând, urmarea cu ochii norii ce se adunau din ce în ce mai deși deasupra văii satului.

— Uite, mamă, vezi?... Norii vin tot din partea ceea;... iaca'sa... și încongiură satu, despre pădure.

Măma Zoița rămase tăcută și posomorită, privind rotocoalele de nori, ce năzăleau despre zarea dealului din față, pe deasupra curții boarești. Mormonea încet: Ce-o fi... nu știu, și pace!

Irina stringe surcele, și vreascuri de pe lângă gard. Un vânt rece, pre-vestitor de vreme rea se întinde pe toată valea satului.

— Ia grăbește, Irino, de fă focu

sunt deja câte 40% Români, deci aproape jumătate, și numai restul streini, ear' lucrătorii nemăestri (pălmași, zileri la lucrurile comune) sunt 82% Români, adecă peste 80 din o sută.

Nu e tot la ce ne putem aștepta, dar' e negreșit un frumos pas înainte acest percent între lucrătorii specialiști, și cu timpul se vor înmulți și mai tare. Și lucrul e îmbucurător, căci el ne arată că fiii acestui popor »eminentemente agricol«, pot tot așa de bine să fie și eminenți industriali și comercianți, și creșterea lor continuă ca număr, ca destoinicie și ca forță în comerțul și industria țerii, lasă să se întrevadă un viitor nu prea îndepărtat, când ei să fie stăpânii cei mai puternici ai acestor sănătoase isvoare de bogăție, pe lângă agricultura, care le-a rămas în chip natural, aproape exclusiv lor.

Ziarul »Voința Națională« din București aduce mai nou știrea, că guvernul român vrea să facă încă un mare pas de-a îndruma pe fiii poporului spre cărările practice ale industriilor și a agriculturii raționale: Dela 1 Septembrie a anului acestuia vor să deschidă în fiecare județ (comitat) câte o școală profesională elementară de meserii sau de agricultură!

Înțelept pas! Vor fi îndată în Țară mai multe zeci de școale nouă, cari vor cuprinde pe fiii harnici ai poporului și îi vor învăța meserii bănușe sau economie rațională. Urmarea va fi, că se vor mai împuțina școlarii în școalele dă-

și pune de mămăligă; că uite, a înopțat de tot. Să stringi și țoalele cele de pe gard, că poate să ploaie la noapte. Da cine vine pe poartă, Irino? Ia uită-te, că eu nu vęd bine.

— Mama Paraschiva!

— Ei, sërmana! I-a luat pe George în miliție.

— Ci-că pleacă mâne George.

— Ce mai păcate și cu miliția asta!

Despre poartă venea o femeie înaltă și uscățivă, cu picioarele grele și negre, par'că era o momăe.

— Bună vremea, cumătră Zoiță!

— Mulțumim, Paraschivo! Ce mai veste?

Ia réu de tot, cumătră. George pleacă mâne cu răcruții.

Vorbele Paraschivei se 'necau într'un plâns înăbușit.

— Rămân singură pe lume, fără nici un ajutor! De când omul meu o

tătoare de cunoștințe generale, și nu vor mai ieși din acestea atâția tineri cari după-ce au gătat școala nu știu de ce să s'apuce, ci se vor înmulți puterile lucrătoare harnice, vor înflori meseriile, industriile și va lua un avânt bun agricultura rațională! Nimic mai bun decât aceasta.

Așa e în România la poporul frate mai mare, așa îl povățuesc acolo înțelepții lui conducători, și el, poporul, dovedește că știe tot cu atâta dibăcie să mânuească uneltele ușoare ale meseriilor, ca și coarnele grele ale plugului, și ca și arma vitejească în răsboaic. Noi Românii de aici suntem popor de aceeași fire, de aceeași aplicări, cu aceeași dibăcii. Rămâne să ne dăm seama ce e la noi de făcut și cum, dacă noi n'avem guverne care să ne îndrume și să ne facă ușurările pe care celor din Țară le face ale lor guverne.

IOAN MOȚA.

POMĂRIT

Gunoirea pomilor.

Nu e îndoială, pomul are tot atâta trebuință de gunoie ca și alte plante, dacă nu cumva și mai multă. La cultura agrilor noștri, căutăm ca plantele să urmeze unele după altele în un rind potrivit, și ca planta ce urmează să ajungă în împregiurări priincioase; pomii rămân mulți ani, chiar zeci și sute de ani în același loc, fără să se fi

murit, Dumnezeu să-l ierte, George îmi era sprijinu. Acu se duce și el. L'oi vedea de-acum?... Nu știu!

Zoița încearcă să-i dea curaj, dar' în zadar: lacrimile Paraschivei o dovediră și pe ea. Plângeau amândouă.

Niște picături de ploaie mărunte și reci cu gheață le îndemnară să între în casă.

Irina înaintea vetrei, păzind ceaul cu mămăligă, se ținea și ea cât putea, să nu isbucnească de plâns. Era însă neliniștită. Oare de ce George i-a zis mânios: Da-i adevărat, Irină, că și tu vrei?... Adecă ce să vreau?... Că tata s'a băgat la curte!.. Da ce-s eu vinovată? Tot satu vorbește réu de Conu Ieni, de grecu cela. Zice că nu se mai isprăvește judecata ceea. Acu, tot satu ci-c'o să meargă la judecată. George are ciudă pe grecu. Ci-că i-a luat pă-

gândit cineva la gunoirea lor. Lipsa de gunoie este nespus de păgubitoare pomilor, și totodată proprietarului lor.

După-ce așa dară gunoirea pomilor este neapărat trebuincioasă, avem să ne îndreptăm luarea aminte asupra unei gunoiri potrivite și mai cu seamă să ne lămurim asupra împregiurării: cu ce trebuie să gunoim? și cum să gunoim?

Noi nu cunoaștem decât gunoiul de grajd. Gunoiul măestrit este puțin prețuit; dar' va veni timpul, și poate îngrabă, când și noi vom trebui să-i dăm cuvenita luare aminte. Pe cât timp avem gunoiu de grajd dindestul, sau îl putem agonisi cu înlesnire, ne putem ajuta bine cu el, căci și la pomi el ne face bune servicii. Fac însă observarea, că eu socotesc ca gunoiu nu numai părțile vârtoasa ale gunoiului de grajd, ci și cele curgicioase, zama de gunoiu, care, durere, și acum se scurge în formă de păreu din curțile multor plugari. Cine are gunoiu de grajd la îndemână, gunoiască-și pomii bărbătește, nutrească-i, întărească-i.

Fiind cineva în lipsă de gunoiu de grajd, agonisească-și gunoiu măestrit. Ce fel de gunoiu măestrit? Nu voi desfășura întreagă întrebarea gunoiului măestrit. Și aici ca și la cultura altor plante atârnă dela însușirea pământului, cât să se întrebuințeze dintr'un fel sau altul, din care mai mult și din care mai puțin. Eu însă nu voi vorbi aici despre îmbunătățirea pământului și des-

mētu, care i venea dela tată seu. O să-l vęd acuși, o să-mi spue el!

„Oare ce o fi auzit?.. Trebuie să fi venit în fundul grădinii. M'o fi așteptând, poate...”

Imboldită de gândurile acestea, Irina se grăbia să isprăvească cât mai repede masa.

— Să guști cu noi astă seară, cumătră Paraschivo, zicea Zoița; că suntem singure. Omu meu, știi, a plecat cu boeru la Galți.

— Mulțumim.

În tot timpul mesei, neliniștea Iriuei creștea din ce în ce mai tare. M'o fi așteptând, își zicea mereu în gând. Oare de ce era mânios?

După masă, Zoița și Paraschiva, cu fețele galbene și sbârcite, cu ochii și nasurile roșii de plâns, s'au mai potolit. Vorbeau încet și cam pe ascuns, să nu audă Irina.

pre pregătirea lui pentru cultura pomilor, ci mă voiu întreținea pe scurt numai despre împospătarea materiilor, ce pomul le trage din pământ. Cele mai de căpetenie materii, ce pomul le sugere din pământ sunt:

Kaliul și Fosforul. Cu gunoiul de grajd se intrupează deadreptul pământului mult azot. În tractarea cu gunoiu măestrit putem să ne lipsim de intruparea directă a azotului, pentru-că prin îngrășemintele ce conțin fosfor ni-se dă puțința de a prevedea indirect pământul cu prețiosul azot, presupunând că pomii sunt plantați în pajiște, cum e obiceiul la noi. Astfel de gunoie în pajiște are de urmare sporirea trifoiului, mazăricei și altor plante, cari au buna însușire de-a sbea din aer și a-l transmite pământului la însemnată adâncime. Cel mai potrivit gunoiu măestrit însă pentru pajiște și îngrășarea pomilor este făina și sgura lui Toma, cari, durere, în timpul din urmă s'au scumplit. Pentru a intrupa pământului Kaliu este îndestulitoare cenușa de lemn, dacă avem îndestul la îndemână. Ea intrupează pământului în același timp și alte materii prețioase.

Prin aceste am răspuns peste tot la întrebarea, cu ce trebuie să gunoim. Dar' e de lipsă să știm și: cum trebuie gunoit.

Este lege nerăsturnabilă pentru ori-ce gunoie, ca gunoiul să fie intrupat pământului, pentru-că numai așa el poate să aibă înriurința cea mai

În camera de alături, Irina căuta în lada ei de zestre. Auzi crâmpie de fraze:

— Că, zău, cumătră Zoița, zicea Paraschiva, lui George i-e dragă Irina! De câte ori m'a rugat ca să viu să țiu cer.

— Dac'o vrea fata... Eu de, Paraschivo, ce să zic! George-i băiat vrednic.

— George zice că Irina vrea!

— Apoi dacă George pleacă în miliție!

— Dac'o fi ș'o fi, apoi când s'o întoarce de acolo.

— Da ce umbli acolo, în ladă, Irino?

— Ia-mi caut un tulpă, mamă. Credeam că l'am prăpădit.

Irina scoase, pe ascuns din ladă, un inel, și o basma cusută frumos.

binefăcătoare. Cum trebuie să-l intrupăm? Se știe, că nici în locurile de arat gunoiul nu trebuie băgat la prea mare adâncime, pentru-că astfel n'ar putea lua forma trebuincioasă, pentru a putea fi supt de rădăcinile plantelor. Dar' rădăcinile pomilor își caută în parte nutrețul afund în pământ; ear' noi gunoind numai la suprafață, din această gunoie ar trage folos numai iarba din jurul pomului. Dacă am întrebuința gunoiu vârtoș, fie de grajd, fie măestrit, vom gunoi de jur împrejur locul de sub pom, drept la marginea coroanei. Spre acest sfârșit pajiștea unde slujesc marginile coroanei pomului se desface în glee, și se dă un rînd de săpătură, înlăturându-se pământul. Urmează așezarea gunoiului vârtoș, apoi se pune pământul și pe urmă gliile. Fără îndoială e mai potrivită îngrășarea cu gunoiu în formă curgicioasă fie acela de grajd, fie măestrit. Spre acest sfârșit gaura de jur împrejurul pomului (de care am vorbit mai înainte) se sapă mai adânc, până la rădăcini. Mai ușor însă se îndeplinește acest lucru dacă, în locul șanțului în formă de cerc se sapă la aceeași depărtare mai multe gropi, cari se umplu cu apă în care s'a disolvat (descompus) gunoiu. Zama aceasta de gunoiu se sbea în pământ, nu va avea deci să nutrească rădăcinile ierbei, ci ale pomului.

E lucru foarte ușor dacă acest mod de gunoie se face cu zamă de gunoiu (pișelău), pentru-că aceasta e

Le puse în sîn și plecă, spunând măsei că se duce la alde Gherghina, că-i clacă.

**

— Aici, Irino!

— Ai venit de mult, George?

— Iaca acu sării pârleazu.

— Hai, George, să ne așezăm sub nuc, că par'că burează.

Amândoi, așezați sub craca cea mai deasă a nucului, rămân un moment tăcuți. Norii se frământau mânioși pe deasupra văii satului, aruncând din când în când săgeți de fulgere și un huruit înăbușit, cari se perdeau departe în văzduh. Irina, cuprinsă ca de friguri, rupse tăcerea:

— De-acu când te-oi mai vedea, George?..

Numai în ciuda Mariței, aș fi vrut să ne luăm înainte de a pleca în mili-

curgăcioasă; trebuie însă purtat de grije ca ea să nu vie de-adreptul în atingere cu rădăcinile, pentru-că în acest cas poate strica pomului. Mai bine e deci, dacă gunoiu vârtos de grajd se descompune în apă și se amestecă și puțin pișelău.

Ingrășemintele în formă de pulvere se toarnă în găuri și peste ele se toarnă apă, sau după-ce s'au amestecat bine cu apă, se toarnă în găuri.

(După: Foata agricolă săsască din Sibiu).

STUPĂRIT

Pregătiri în vederea apropiatei roiuri.

Dacă n'ai făcut pregătirile trebuincioase pentru prinderea roilor, e ca și când isbutește focul în sălașele tale sau undeva în apropiere; buimăcit nu știi pe ce să pui mâna. Ca să nu fim surprinși fără veste, trebuie să facem următoarele pregătiri:

1. Ne vom agonisi coșnițe bune în număr de ajuns; nu-i prea mult, dacă pentru fiecare stup ne vom agonisi 2 coșnițe. Aceste trebuie lipite pe dinafară cu o amestecătură din bălegar de vită și din cenușe, potrivit ca materiile numite să se fi uscat îndeajuns când cu prinderea roilor; altfel se face o treabă cât de slabă.

Coșnițele vechi trebuie unse și ele, îndeosebi, unde s'ar fi despoiat belegarul. Spoirea coșnițelor cu zamă de var, nu numai că le face mai frumoase,

ție; că ea s'a lăudat peste tot locu că ai s'o ei pe dinsa.

— Ei, s'o iau pe dinsa! Da nu i-am spus că nu vreau? De ce-a batjocorit pe mama. I-a zis că umblă toată ziua cu calicitu prin sat; par'că eu-s nevolnic, nu muncesc.

— Da nu știi, George!

— Ce?

— Mama Paraschiva e la noi. Stă de vorbă cu mama. Am tras cu urechea la ce vorbeau. I-a spus că ai rugat-o se mă ceară. Mama nu se împotrivesc. Dacă o fi ș'o fi, apoi când te-ai întoarce de acolo. N'ai să mă uiți, George! Ardeo-ar focu de miliție!

Vorbele Irinei erau întretăiate de un plâns înăbușit. Ea scoase din sîn basmau, cusută frumos, inelul și i-le întinse. Lui George i-să părea că un nod îi îneca suflarea. Inghițea mereu

ci le scutește de încuibarea în ele a insectelor, vermicilor și tot felul de gânganii, ca microbii ș. a.

Pe dinlăuntru coșnițele se curăță cât mai bine de toate murdăriile, dacă ar fi de lipsă, dându-se cu o cârpă muțiată în apă curată, pe urmă afumându-se din greu, pentru-ca să se înădușe paiangini, goange și fluturi, ce s'ar fi incubat în ele. E și mai bine dacă coșnițele se țin câte puțin deasupra unei flacări de paie.

În clipele înainte de prinderea roiului, e bine să se frece coșnița pe dinlăuntru cu mătăcină și cu apă în care s'a dizolvat (topit) miere sau zahăr.

În coșnița deplin curată și unsă pe dinlăuntru în modul arătat, albinele intră pe dată și sunt scutite de multe nevoi.

Cât mai bine curățite pe dinlăuntru și pe dinafară trebuie să fie și coșnițele mobile (de scândură).

2. O prăjină lungă sau mai multe, după trecință, în cari să fie acățate coșnițele de prins stupii. Prăjinile să fie ușoare, pentru a le putea purta cu înlesnire și la capătul mai subțire să fie bătut câte un cuiu, pe după care e de-a se vârteji sfoara, ce ține coșnița.

Cine în timpul roiului razimă de pomi în deosebite părți ale grădinii mai multe prăjini cu câte o coșniță, ajunge și mai îngrabă să prindă roiul. Dacă roiul nu intră într'o coșniță, intră în cealaltă.

în sec, ținându-se cât putea să nu plângă și el; îi era rușine de față cu Irina.

— Ei, lasă, Irino, nu mai plânge! N'o să mor doar' în miliție; o să mă întorc degrabă.

Pe Irina o podidi plânsul și mai tare. George o mai potolește cu un sărutat. Scoase inelul din degetu lui, îl trecu în degetul Irinei, puse pe al Irinei în degetu lui, ear' basmau o vîrî în sîn.

— Ei George, dacă ar fi fost să te mai adăste încă un an, ne-am fi luat.

— Ei, ne-am fi luat noi și până acum; da tată-tău s'o făcut că nu aude, când i-a zis mama odată. Vezi tu, Irino, moș Vasile o făcut rău că s'o băgat vizitiu la curte. Grecu dracului, ne-a sărăcit pe toți. Pământu care-mi venea dela tata, știi, de lângă reuiu el ni-l'a luat. A încurcat pe bietu tata în datorii, că nu s'a mai putut plăti

3. O oală și un par de care ea să fie legată, cum și balegă uscată de vită pentru afumat, la întemplantarea că roiul s'ar fi pus într'un loc de unde nu ese cu una cu două. Și mai potrivit este un foiu, care în anumite împrejurări face servicii foarte prețioase.

4. O scară lungă și ușoară, cu care stuparul se ajută când stupul se așează la înălțime mai mare.

5. Un vas cu apă. Când un roiul îndărătnic sboară prea mult, fără să se așeze, trebuie stropit în calea lui cu apă. Cu chipul acesta se domolește și-și caută în grabă loc de odihnă.

6. Una sau mai multe fețe de masă, ori lepedeauă cu cari să se acopere și scutească de arșița soarelui coșnițele cu roiul, și cari să se întrebuițeze când cu strămutarea roiului din coșnița imobilă în cea mobilă, etc.

7. Un obrăzar, care ne scutește de împunsături, și ne face să lucrăm fără sfială.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Expoziție agronomică în Budapesta. La expoziția din anul 1900 la Paris au luat parte 54 țări, arătând lumii înaintările făcute pe terenul meseriilor, negustoriei, agriculturii, învățaturii peste tot, al artelor și literaturii. Pavilionul Ungariei a fost cercetat și el de multă lume străină. Pentru publicul din Pesta și din țară, care n'a putut

până la moarte. Acu, tot satu e în judecată cu el. Ear' s'a dus pe la Galați, ca să mai învîrtească șurubăriile cu judecata. Și vouă v'o făcut rău. Nu-ți aduci aminte, că an vară v'o împușcat giuncanu, pentru-că intrase în țarina lui. Și ce v'a dat? Numai un galben!

— Așa e, arde-l-ar focu de grec! Da ce voiai să-mi spui, George, când ne-am văzut mai de vreme. Par'că ziceai că ai auzit... că și eu aș vrea să... Ce să vreau?

— Da, am auzit. Jupâneasa Lina dela curte mi-o spus că tată-tău s'ar fi lăudat că o să te bage și pe tine față în casă la grecu. E adevărat?

(Va urma.)

să vadă expoziția dela Paris,— ministrul unguresc de agricultură a dispus, ca întreaga expoziție ungurească dela Paris să fie expusă din nou în sala industriei din pădurița Budapestei. Expoziția aceasta va fi deschisă publicului 6 săptămâni.

„**Ardeleana**“ va ținea în curând o nouă adunare generală, pentru-că tribunalul din Deva, nu a luat la cunoștință ținerea adunării dela 31 Martie respective 8 April, precum se aude pentru greșeli de forme ce s'ar fi făcut în jurul convocării adunării a doua, întrucât dela cea dintâiu până la a doua nu au fost 8 zile cât s'ar fi recerut.

Insoțire de credit „Raiffeisen“. Dumineca trecută s'a înființat în comuna Sebeșul-de-jos (lângă Avrig) o însoțire de credit sătească sistem »Raiffeisen«. Conducătorii »Reuniunea rom. de agricultură din comit. Sibiu« și anume dl preș. D. Comșa, secretarul V. Tordășian, apoi d-nii Dr. P. Span, Romul Simu, etc., au ținut în acea comună o întrunire agricolă și cu o cale au înființat însoțirea. Ca membrii ai noiei însoțiri s'au înscris toți fruntașii acelei comune, cari constituindu-se au ales de president pe parochul Toma Doican, v. pres. propriet. Ioan Micu, membrii în direcție: Lazar Gruia, Avram Roman și George Cioca; cassar inv. George Stoica. În consiliul de supraveghiere president: notarul Alex. Neagoe, v. pres. propr. Ioan Doican și încă alți 5 membri.

Intărirea Germaniei la granița rusească. Ziarul »Köln. Ztg.« publică un articol, în care spune, că Germania va spori la granița rusească numărul garnisoanelor sale, pentru-că astfel cel puțin întrucâtva să contrabalanseze nenumăratele îngrămădiri de trupe din partea Rușilor! — Ori-și-cine va înțelege, termină articolul, urcarea aceasta a apărării, ba chiar și aceea s'ar părea natural, dacă s'ar întări frontiera cu un corp întreg de armată.

O laudabilă și înțeleaptă faptă. Se scrie că dl Constantin Cothișel, paroch gr.-or. în Certege (Turda-Arieș), și-a asigurat vieța pe suma de cor. 20.000 și anume în favorul bisericii gr.-ort. din Certege. Fapta aceasta se laudă de sine și merită a

fi imitată de fruntașii noștri cari dispun de averi.

Iarăși un Român nois de Bulgari. Din Salonichi se telegrafează, că în Teveția, aproape de Castoria, cinci Bulgari au tăiat în bucăți pe Macedo-Românul Ioan Sfelica, pentru-că acesta nu voise să-și dea copiii în școala bulgărească.

20 coroane a contribuit d-nul Dr. Gavriil Suci, avocat în Hațeg, din privilegiul căsătoriei sale cu d-șoara Hortensia Penciu din Sibiu, la fondul de 20 bani creat de »Reuniunea sodailor români din Sibiu« pentru acuirea unei case cu eventuală hală de vânzare.

Cununie. Dl Ioan Căliman și Fircu Tertilă își vestesc cununia lor ce se va celebra la 6/19 Maiu a. c. la 1 oră după amiază în biserica gr.-or. din Sibiu-vechiu. Dorim toată fericirea.

Un luptător bur în Brașov. Zilele acestea s'a oprit în Brașov, scrie »Gaz. Trans.«, căpitanul bur Otto Witte, care întreprinându-și călătoria sa spre Amsterdam, a ținut două conferențe despre aventurile și peripețiile carierii sale militare în lupta sud-africană. De origine căpitanul Witte e din Germania, de unde a emigrat și s'a stabilit acum 9 ani între Burii din republicile sud-africane. La izbucnirea războiului engleso-bur, s'a înrolat în armata generalului Cronje din partea căruia în curând a fost înaintat la rangul de căpitan. Într-una din luptele din jurul Ladysmithului a căzut în prinsoare englesă. Dimpună cu ceilalți prizonieri buri a fost dus în insula sf. Helena. De aici a scăpat în curând și a ajuns în Londra pe o corabie englesă, al cărui mașinist era o rudenie a căpitanului fugar. Din Londra a isbutit să se strecoare nesupărat de nimeni până în Amsterdam, de unde voia să plece earăși în Iohanesburg (Transvaal) unde îi rămăsese soția și copiii. Trecând peste Germania a ajuns în Port-Said, unde cu data unei petreceri s'a descoperit și a fost prins și dus din nou pe-o corabie engleză. De aici abia a putut scăpa cu înotul și cu primejdia vieții și a fost mântuit de valurile mării de-o corabie

turcească, care l-a dus până la Constantinopol, de unde peste Varna și București a sosit acum la Brașov. De aici a plecat spre Amsterdam, de unde va încerca să străbată earăși în patria sa.

Foamete în Basarabia. Un călător rus sosit în Iași istorisește, că sărăcia din cauza lipsei de hrană în Basarabia ia măsuri tot mai îngrozitoare, deoarece-ce între locuitori a izbucnit și epidemia tifusului. Se zice, că Țarul a dat pentru alinarea durerilor sume mari de bani din cassetă sa privată.

Lipsă de muncitori. În Moldova este o lipsă așa de mare de muncitori agricoli, încât mai mulți proprietari de moșii au cerut voe dela ministru, ca se poată aduce muncitori din străinătate, anume din Bucovina.

Plecările spre țeri streine. Statistica centrală reg. ung. despre emigrările din Ardeal în luna lui Martie earăși arată cea mai tristă icoană despre starea economică a sârmanei noastre țeri. S'au dat anume în Martie următoarele pasapoarte: Din comitatul Sibiului 1019, din al Treiscaunelor 1236, al Brașovului 478, Târnava-mare 387, Ciuc 397, Făgăraș 263, Alba-inferioară 253, Maramureș 240, Odorheiu 228, Târnava-mică 100. Cele mai multe s'au dat firește pentru România (3922).

Cărți postale confiscate. Ministrul român de interne a cerut autorităților în drept din Iași confiscarea tuturor cărților postale cu ilustrațiuni necuviincioase. Decisiunea s'a luat în urma plângerilor mai multor directoare de școli de domnișoare, cari zilnic primeau astfel de cărți postale pe adresa elevelor. Același lucru s'a făcut și la Galați.

Atentat contra unei comune. Un bărbat, pe care l'a părăsit soția, se infuriă, din cauza aceasta așa de mult, încât voi să prefacă în ruină un sat întreg, ca necredincioasa lui soție încă să-și afle moartea. Muncitorii băieși din comuna Behringhausen, lângă Colonia, mergând la lucru, au aflat în mijlocul comunei 14 bucăți de dinamită una lângă alta. S'a văzut, că deja fitilul era aprins, dar' cine știe din ce cauză, s'a stins și astfel comuna a scăpat de-o

groaznică nenorocire. care ar fi prefăcuto în ruine. S'a pornit cercetarea și s'a aflat, că dinamita a fost pusă de-o persoană din altă comună. Acest bărbat a avut de soție pe o fată din comuna Beringhausen, dar' tinera nevestă l'a părăsit, fiind-că se purtea dur cu ea. Bărbatul părăsit în supărarea lui s'a jurat să-și răsbune contra soției, ear' ca să o poată omori, a voit să jertfească întreaga comună. Atentatorul dimpreună cu doi fii ai sei, au fost arestați.

Din păcatele lumii. Inainte de asta cu trei ani, morarul Franz Pamer din Hidegkut (lângă Lipova) se căsătorește a doua-oră cu veduva Bagi, care avea o fată de 15 ani și un fecior de 22 ani. Multă vreme soția și fiul acesteia, Emeric, i-au ajutat morarului la moara ce o avea la marginea comunei. Emeric s'a căsătorit însă și el, și astfel a rămas să-și ajute fiica soției, Iustina, căci mama ei trebuia să se îngrijească de trebile casei. In scurtă vreme însă tatăl vitrig a început relații de dragoste cu fata soției, și dînsa era învoită și ea cu „noua stare de lucruri.“ Mama nu știa nimic de cele-ce se petreceau la moară, între soț și fiica sa. La un an de dragoste însă, mama a băgat de seamă la fiica sa semne suspecte și a luat-o din scurt. Copila a mărturisit numai decît, că de un an de zile stă în relații neiertate cu tatăl vitrig, și focul a fost aprins. Mama a spus fiului seu Emeric, care zilele trecute a venit la tatăl vitrig, făcîndu-i aspre muștrări pentru fapta neiertată. Din asta s'au pornit la ceartă și bătaie, ear' în urmă Emeric l-a trosnit atît de puternic pe tatăl vitrig în cap, încât acesta a căzut amețit la pămînt. După asta mama și fiul l-au legat fedeleș și l-au aruncat între roțile morii, carii l-au făcut numai bucățele. Fata Iustina, care fusese alungată din casă, a făcut arătare la gendarmerie; aceasta a pornit cercetare, a dat de bucățile cadavrului, și ucigașii, mama și fiul, s'au găsit arestați.

In 33 zile în jurul pămîntului. Din St.-Petersburg se comunică, că trenul peste marea lume puțin umblat Siberia, e gata pînă la Vladivostoc. De aici înainte folosind acest tren, se poate face încunjurul pămîntului în 33 zile, și anume: St.-Petersburg—Vla-

divostoc (oceanul pacific) în 10 zile, Vladivostoc—San-Francisco în 10 zile, San-Francisco—New-York în 4 zile, 12 ore, New-York—Havre în 6 zile, Havre—Paris în 8 ore, Paris—St.-Petersburg în 2 zile 4 ore. Laolaltă 33 zile.

Intâlnire de Domnitori la Varșovia. După cum scrie „Curier Warschowski“ în timpul cel mai apropiat orașul Varșovia, capitala Poloniei, va primi pe trei oaspeți suverani. Comandantul palatului împăresc din Varșovia, spune numita foaie, a primit ordin dela Petersburg să aranjeze apartamentul de locuit al palatului, fiind-că anul acesta Regii Italiei, Spaniei și Serbiei vor face o vizită Țarului la Petersburg și în drumul lor vor rămănea câte-va zile și la Varșovia. Lucrările de aranjare în palatul din Varșovia au început deja.

Lupta națională a Polonilor. Nemții încearcă cu multă îndărjire să germanizeze pe Polonii din Germania. Zilele astea prigonirile contra Polonezilor din Posnania, provincie germană, au avut niște urmări neașteptate. Negustorii polonezi, cărora li s'a dat poruncă să își schimbe firmele lor scrise în limba poloneză, s'au hotărît să întrebuinteze peste tot limba rusească! Astfel acum se vîd peste tot numai astfel de firme. De cînd guvernul prusian a oprit vînzarea prin chioșcuri a gazetelor poloneze, acum se găsesc peste tot numai gazete rusești. In toate școalele libere unde limba poloneză a fost oprită, în locul ei se predă limba rusească. Autoritățile germane urmăresc cu multă atenție această mișcare!

Boala Sultanului. Corespondentul din Constantinopole al ziarului „Daily Mail“ vestește că Sultanul e greu bolnav. Corespondentul adaugă, că starea lui Abdul-Hamid e atît de îngrijitoare, că nu poate să se mai intereseze de conducerea afacerilor statului. Persoanele din jurul Sultanului au de fapt puterea în mână. Cu toate măsurile luate e peste puțină să se țină mult timp ascunsă boala Sultanului, și de aceea cercurile oficiale se arată foarte îngrijate temîndu-se de întemplări grele.

Puşcături curioase. La porunca lui Moguls Cande, la blocarea dela Amadanager, s'a puşcat contra inamicului cu gloanțe de aur și de argint. Selous, vîntătorul african, prin anii 60, încă a puşcat lei cu gloanțe de aur. Plumb prin acelea locuri nu se afla, și numai cu greu se putea importa, la din contră aur se găsea pe loc. In decursul luptelor la granița dela Kashmir rebelii Hounzas foloseau granate, cu cari puşcau în trupele engleze. Gloanțe de petri erau deja pe la anii 1314, gloanțele de plumb abia pe la 1550. Cu gloanțe de lemn s'a folosit o parte din trupele spaniole pe insula Cuba, pînă-ce cei din Maschonland puşcau cu sîrme de telegraf învelite ca gloanțele.

Expoziția de vite dela Periş.

Insămnatatea expozițiilor de vite e prețuită mult acolo unde se lucrează pentru o înaintare temeinică a poporului econom.

La 23 Aprilie v. a avut loc în România la Periş o frumoasă expoziție de vite, care după raportul ce am primit despre ea, a fost adevărată sîrbătoare pentru economii din comună și jur.

Scopul expoziției era să se vadă și să se arate tuturor cum a ieșit îmbunătățit soiul de vite țărănești a locului prin împreunarea cu taurii de Algau, soi nobil ținut pe Domeniul Coroanei.

Expoziția a dovedit, că viteii cu jumătate sînge Algau (și jumătate a soiului local) erau mai buni ca cei cu sînge curat local, (adecă câștigați dela tauri de același fel din loc), căci erau mult mai largi ca forme, mai plini, și a dovedit năzuința bună ce o are Administrația Domeniului Coroanei, de a ajuta poporul în propășirea sa economică.

Expoziția s'a ținut sub conducerea dlui I. Calinderu, șeful administrației Domeniilor Coroanei, și luând parte numeroasă inteligență din ținut, cum și dela București.

A tost o bucurie pentru poporul țeran interesul ce i-au arătat inteligenții și povețele ce i-au dat cu această dată, de a tinte tot mai mult spre desevîșire, oamenii și le-au pus la inimă și le vor prinde bine, urmîndu-le.

Aceasta să fie și a noastră năzuință aici și peste tot locul.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

Invetăcel măcelar!

În măcelăria subscribului se primește îndată un invetăcel.

Băiatul se fie în etate de 14—15 ani, bine dezvoltat și de naționalitate român.

Viitor frumos!

Aurel Papiu,

măcelar în Orăștie (Drumul țerii).

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 275.000

(92)

Depuneri: cor. 1,750.000.

23—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%,	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) aréndează și exaréndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

Ori-ce atacere se poate rezolva verbal în biuroul institului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

Insertiunile și reclamele sunt sufletul comerțului!

Insertiuni și reclame cu prețuri moderate se primesc la administrațiunea foii „Bunul Econom“.

Sz. 501—1901. véghr.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉMY

Alulirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróságnak 1899. évi V. I. 226/7 számú végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénzintézet javára Bintintian Nicolae és társai szászvárosi lakosok elleni 61 kor. 46 fill. eddigi valamint ezuttali 4 kor. árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 640 koronára becsült szekér, tehének, uszók és sertés nyilvános birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróságnak 1901. V. 365/10 sz. végzése folytán Szászvároson adosok lakásán leendő eszközlésére határidőül **1901. évi május hó 30. napjának délelőtti 8 órája** kitűzetik, a midőn is a lennti ingók esetleg becsáron alól is azonban

csakis készpénz mellett fognak adatni. A befolyandó vételár pedig birói letébe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi május hó 13. napján.

Ráoz Árpád,
kir. bir. véghr.

SCÂNDURI ȘI LEMNE DE ZIDIRI ȘI ȚIGLĂ DE COPERIT!

Cel mai bogate dposit de **scânduri**, precum și de **lemn de tot felul trebuincioase la zidiri**, cum sunt grinzi, tâlpi, câpriori etc. este în Orăștie și Deva, depositul subscribului.

Arangeat de nou, și provăzut cu bogat material, garantat de calitatea cea mai bună, îmbiiu onorațiilor cumpărători material bun, *cu cele mai ieftine prețuri posibile!*

Asemenea am în deposit **țiglă de copertit** din renumita fabrică a lui **Ugroun**. Țiglă groasă cu dungă ce se închee una într'alta și țiglă simplă. Amândouă felurile foarte trainice și cu prețuri moderate.

Cu toată stima

7—

Ignatz Kotzander

În Orăștie: în grădina dlui C. Baicu, peste drum dela moara orașului!

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

☆ Circulare ☆
& preț-curenturi

Note, Bilete de vizită
după plac și cerere
Registre și imprimare
Anunțuri, Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc.

Se recomandă a
executa
următoarele:

Opuri, Broșuri și
Placate
Bilete de logodnă și
cununie
Carte și epistole

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acurateță!

**Comande
din afară se efectnesc
repede!**